

ærede sidste Taler siger, at dertil fordres speciel local Kundskab, saa er det jo dog klart, at Amtmanden ikke kan boe allevegne langs Kysten, og at denne Kundskab derfor kun kan erhverves af ham ved at see alle locale Forhold, ved at kjende den Virksomhed, Havet tidligere har udøvet, og hvis Gjentagelse under lignende Naturforhold kan imødesees. Om Bedømmelsen heraf kan henlægges til Landvæsencommissionen, skal jeg henstille til nærmere Overveelse. Vi have ingen Vandvæsencommission, og det forekommer mig, at af de Autoriteter, vi have, er Vandvæsencommissionen den, som ligger nærmest.

Der er dernæst Tale om de store Befordringer. Jeg skal gjentage, at det forekommer mig, at man ikke er berettiget til at nægte Noget Afdgang til at forskaffe sig en saadan Beskyttelse, der i visse ganske exceptionelle Tilfælde kan være yderst magtpaaliggende for den Bedkommende, idet der kan være en meget værdifuld Eiendom, som uafbrudt er udsat for at styrte ned, idet den ved stærke Storme eller en bevæget Sø kan stiftes ned og bryde sammen, saaledes at tilsidst endog Bygninger kunne angribes; men ligesom man ikke bør nægte Muligheden af at erhverve en saadan Beskyttelse, saaledes bør den paa den anden Side kun være en Undtagelse og kun finde Anvendelse, hvor det er den Bedkommende saa magtpaaliggende, at han vil foretage, hvad der er nødvendigt for at erqvære Loven. Naar den ærede Taler har henviist til de mange smaa Fiskere, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke kan give Anledning til nogen Vanskelighed, da jeg antager, at Fiskerne i Taarbæk, Vedbæk o. s. v. maae kunne finde paa den ganske simple Udvei at slaae sig sammen, thi det er utvivlsomt, at Forholdet, hvor der affikkes een sammenhængende, fredlysende Linie, maa kunne ordnes ved en Forretning af Landvæsencommissionen, og enhver Enkelt's Bidrag vil da ikke kunne staae i noget Forhold til det Gode, som de opnaae, saafremt ikke de Klager, de i en Række af Aar have ført, have været blottede for enhver Grund. Hvad der fordres er, at den, der forlanger en saadan Beskyttelse, skal faae sin Udkomst dertil paavist af en upartisk Autoritet, og dernæst skal han betegne Grændsen; thi det

er det andet Punkt, som forekommer mig at burde være en Betingelse for, at man kan gjøre Forbudet gjældende, at de Bedkommende skulle kunne vide Bessed derom, og derfor skal den, der fordrer Beskyttelsen, bære Omkostningerne ved Thinglæsningen af Commissionens Forretning og dens Beskyttelse i den nærmeste Avis. Dette har imidlertid ikke stort at sige; thi det er ikke derfra, at Befolkningen henter sin stedlige Kundskab, og det er derfor tillige fordret, at der skal være en Betegnelse ved et Mærke paa selve Stedet. Man kan, som sagt, ikke forlange, at Enhver selv skal skjønne, hvad han skal afholde sig fra; men det kan derimod fordres, at han skal afholde sig fra det Stykke, der saaledes er affuttet. Da Pølene, Boierne og andre saadanne Mærker imidlertid kunne gaae bort i Isen, vil det være rigtigt, at Grundeieren tager dem bort, naar Isen kommer — thi under Isen ville Sandgraverne neppe føle sig fristede til at grave — og sætter dem ud igjen, naar den er gaaet bort; men det vil dog af denne Grund være bedst, at der i Regelen benyttes Landmærker. Hvad den gjentagne Undersøgelse angaaer, da er det paa ingen Maade, som den ærede sidste Taler meente, foreskrevet, at Commissionens Kjendelse kun skal gjælde for 5 Aar, men det er kun forudsat, at efter 5 Aars Forløb kan enten Eieren eller Brugeren eller Andre fordrø en Revision, og det netop, fordi Naturforholdene muligen kunne have forandret sig saaledes, at den Beskyttelse, der paa en vis Tid var hensigtsmæssig, ikke vil være det efter en saadan Arrække. Denne Bestemmelse er nødvendig, da Landvæsencommissionen ellers ikke kan kuldkaste en tidligere af en Landvæsencommission eller Overlandvæsencommission afgiven Kjendelse. Jeg troer saaledes, at det ved Lovudkastet er lykkedes at respektere de Rettigheder, som staae imod hinanden, at lægge Afgjørelsen i de rette Hænder og at tilvejebringe den paa den simpleste Maade, som Omstændighederne tillade. Der er nemlig kun sagt, at Mærkerne skulle være synlige; det kan altsaa være lige fra smaa Bøgeqviste til store Pøle eller Boier, hvis Beskyttelsen skal udbides til det egentlige Hav. Det er Noget, som Commissionen maa afgive Bestemmelse om, men Mærkernes synlige Anbringelse staaer for